

CONFUSIÓ EN UNA ANÀLISI

Tretze dies amb leucèmia

La sanitat pública diagnostica per error un càncer a la sang a un veí de Caldes

FERRAN COSCULLUELA
CALDES DE MALAVELLA

Francesc Barrena s'ha despatat d'un malson. Li van diagnosticar una leucèmia després de fer-li unes anàlisis al CAP de Caldes de Malavella (Selva) i 13 dies més tard (els més llargs de la seva vida) li van dir que tot era un error. Que s'havien equivocat i que els resultats de les proves no eren seus. Eren d'un altre pacient. Una història kafkiana que l'afectat relaciona directament amb les retallades en la sanitat pública.

«Vaig anar al metge perquè tenia unes molèsties. Res de greu. Vaig pensar que potser era el colesterol o alguna cosa semblant, perquè jo en ma vida no he estat malalt», explica Barrena, que té 40 anys. Una doctora li va encarregar una anàlisi i, quan va anar a recollir els resul-

tats, el 3 de febrer passat, es va endur una desagradable sorpresa. «Em va dir que les proves havien sortit molt alterades i que mostraven que possiblement podia patir una leucèmia limfàtica crònica», recorda.

El cop va ser demolidor. Tant, que en un principi Francesc li va explicar a la seva parella, la Mireia, una veritat a mitges. Que tenia les defenses una mica baixes i que generava més glòbuls blancs dels habituals. Però sense incloure la paraula tabú. El que no va tenir en compte és que internet ho sap tot, i la seva companya no va trigar gaire a trobar el terrible diagnòstic: càncer a la sang.

La Mireia no es va enfonsar i va animar tant com va poder la seva parella. Buscarien una segona opinió i consultarien amb especialistes. Tot menys rendir-se. Però el Francesc estava espantat i, el que és pitjor, para-

CLICKART FOTO / DAVID BORRAT

►► **El diagnòstic** ► Barrena i la seva parella miren les anàlisis errònies, ahir.

LA PARANOIA

«Cada dia em palpava els ganglis, em sentia malament, em costava dormir i m'espantaven els refredats», diu l'afectat

noic. «Cada nit i cada matí em palpava els ganglis per veure si estaven inflamats. Em feia por beure cervesa i jugar a futbol per si podia afectar-me. M'espantava que se m'acostés qualsevol persona amb un simple refredat. A la nit no parava de donar-li voltes al cap. Un dia em va sortir un gra al pit i em vaig pensar que era per culpa de la malaltia. I alguna ve-

gada, quan ningú em veia, fins i tot em posava a plorar», reconeix.

El Francesc havia d'esperar que el citessin els especialistes de l'Hospital Santa Caterina de Salt. Però quan van passar 13 dies sense notícies ni trucades ja no va aguantar més. Se sentia cansat i es pensava que s'estava debilitant per moments. Sense dir-ho a ningú, va anar al servei d'Urgències de l'Hospital Josep Trueta de Girona.

Quimioteràpia

Una hematòloga li va dir que s'havia de sotmetre a una nova anàlisi per veure l'evolució de la malaltia. Mentre esperava el resultat, la doctora li va explicar en què consistiria el tractament de quimioteràpia i les conseqüències que podia comportar. «Al cap de poca estona, un sanitari em va dir que m'havia de fer una tercera anàlisi, perquè la prova que acabaven de fer sortia negativa». La tercera prova va ser definitiva. Estava sa. No hi ha paraules per explicar la barreja d'alegria i indignació que va experimentar el Francesc. L'Institut d'Assistència Sanitària està investigant el cas, però ell no en té prou i vol portar-lo als tribunals.

«Una cosa així no s'ha de repetir. I el que més em molesta és que al final se les carregarà un pobre millerista, mentre que els que manen i decideixen les retallades continuaran en els seus llocs», afirma. ≡